

Ah Baba Ah

– Hüseyin Durmuş · 17 Mayıs 2009

Çek baba çek,bu nefes de benden,
Gördün ya;bugünün farkı ne dünden?
Koşmuşsun bir arpa boyu yol gelmemişsin,
Durmuş oturmuş kaderin,varolduğu günden.

Dök baba dök,tazelensin kadehler,
Bir bilinmez anda,seni ne bekler?
Şu gördüklerin varya,nasıl olsa ölecekler,
Geriye ne kalır,şandan,şöhretten,ünden ?

Çök baba çök,yorulmasın dizlerin,
Yürüdüğün yollarda kaldımı ki izlerin ?
Avarelik tarzı olmuş,öylesine bizlerin,
Zevk almaz olduk,yaptığımız düğünden.

Bak baba bak,herkes bakarken bize,
Karagöz-Hacivat olup da başladık söze.
Yıllar yılı aldandık,maskelenmiş yüze,
Artık babam aldanmaz;sebebi öldüğünden.

Yak baba yak,herşeyi zehir bunun,
Soluksuzluk hayatındı,soluklanmaz sonun,
Maya tutmaz bu hamur,çünkü;bozuktur unun,
Durmuşoğlu söylemiş,sözünü bildiğinden.

Hüseyin DURMUŞ